

Nazwa przedmiotu	Rzeźba
Jednostka prowadząca	Wydział Malarstwa i Rzeźby/Katedra Rzeźby i Działań Przestrzennych
Jednostka dla której przedmiot jest przygotowany	Wydział Malarstwa i Rzeźby/Katedra Rzeźby i Działań Przestrzennych
Rodzaj przedmiotu	Kierunkowy, obowiązkowy
Rok studiów/semestr; forma studiów	Rok IV studia magisterskie, studia stacjonarne.
Liczba punktów ECTS	20 pkt ECTS/rok
Prowadzący	Prof. Aleksander Zyśko, as. Janusz Jasiński
Cel zajęć	<ol style="list-style-type: none">1. Opracowanie metody pracy nad teoretycznym planem własnych przedsięwzięć rzeźbiarskich.2. Potwierdzenie i doskonalenie doświadczenia trzech lat studiów.3. Poszerzenie pola inwencji – własny program zadań.
Wymagania wstępne	<ol style="list-style-type: none">1. Ocena końcowego przeglądu na roku III;2. Zaawansowane umiejętności profesjonalnego kształtowania przestrzennego obiektu.3. Pogłębiona wiedza o historycznej tradycji rzeźby.
Efekty kształcenia w zakresie:	
– <i>wiedzy</i>	<ol style="list-style-type: none">1. Student zna:<ol style="list-style-type: none">1) główne dynamizmy ekspansji rzeźby jako gatunku i medium nowatorskich osiągnięć w plastyce;2) podstawowe założenia, realną praktykę oraz metody realizacji wypracowane w rzeźbie współczesnej;3) wybrane stosownie do własnych preferencji metody i techniki pracy rzeźbiarza właściwe dla różnych okresów historycznych;4) podstawy teoretyczne pracy rzeźbiarza.
– <i>umiejętności</i>	<ol style="list-style-type: none">1. Student umie:<ol style="list-style-type: none">a) wykonać profesjonalnie i samodzielnie każde zadanie w zakresie usług rzeźbiarskich;b) nadać realizowanym przez siebie rzeźbom rys oryginalności.2. Student potrafi samodzielnie:<ol style="list-style-type: none">a) określić swoje preferencje stylistyczneb) wybrać i zastosować metody i techniki pracy zależnie od charakteru zadania;c) przedstawić i uzasadnić swoje decyzje w zakresie koncepcji i metod realizacji dzieła.d) przeprowadzić korektę własnej pracy.
– <i>kompetencji personalnych i społecznych</i>	Student potrafi: <ol style="list-style-type: none">1. Podzielić się swoją wiedzą i umiejętnościami2. Uczestniczyć w dyskusji nad twórczością artystyczną w rzeźbie i szerzej w sztukach plastycznych.3. Referować przekonująco własne zamierzenia i poglądy.

Treść zajęć	<p>wykłady: Twórczość artystyczna w rzeźbie. 2. Rzeźba wrocławska po 1945 roku. 3. Nowe metody I rodzaje artystyczne - formy genetycznie rzeźbiarskie.</p> <p>Ćwiczenia i konsultacje: Analiza swoich mocnych i słabych stron po okresie trzech lat studiów i na tej podstawie samodzielne opracowanie przez studenta cyklu zadań z kompozycji i studium. 1) Realizacja zadań - kompozycje według dowolnie wybranej konwencji na podstawie własnego pomysłu: a) szkice rysunkowe I przestrzenne; b) modelowanie w glinie lub w narzucie gipsowym; c) propozycja realizacji w materiale trwałym; d) koncepcja ekspozycji. 2) Studium według koncepcji interpretacyjnej studenta: a) akt b) głowa c) popiersie</p> <p>Określenie preferencji studenta (tematycznych i, stylistycznych i materiałowych) w perspektywie pracy dyplomowej. Zdefiniowanie tematu pracy dyplomowej. 4. Projekt wystawy własnych prac I współpraca w organizacji wystawy prac studenckich. 5. Propozycje realizacji w materiale trwałym.</p> <p>III. Seminarium: Czym jest rzeźba współcześnie – referaty I komunikaty studentów. Dyskusja.</p>
Forma i wymiar zajęć	<p>Zajęcia w pracowni rzeźby: 1. Prezentacja programu: a) omówienie celów b) wskazanie metod I technik wykonania zadań, c) dyskusja.</p> <p>Ćwiczenia a) Realizacja zadań przez studentów w zakresie studium I kompozycji, b) Bieżąca korekta, c) Omówienie wyników I ocena poziomu realizacji zadania.</p> <p>Wykłady. Seminarium. Zajęcia w muzeum i w salach wystawowych; zwiedzanie kolekcji I wystaw. Zajęcia w miejscach ekspozycji wartościowych I zabytkowych dzieł rzeźbiarskich (wycieczki).</p>
Metody i kryteria oceny	<p>1. 50 % - Realizacja programu (wykonanie cyklu zadań semestralnych 4 – 6 ćwiczeń) – analiza i ocena wykonania poszczególnych zadań i przegląd prac.</p> <p>2. 25 % Inwencja w rozwiązywaniu zadań (wskazanych i w propozycjach własnych). – analiza i ocena wykonania poszczególnych zadań i przegląd prac.</p> <p>3. 15 % Sprawność warsztatowa – stosowanie się przez studenta do pouczeń i odnotowanie usprawnień wprowadzonych przez studenta w toku czynności rzeźbienia i prac technicznych.</p> <p>4. 10 % Obecność na zajęciach.</p>
Sposób zaliczenia	przeegląd egzaminacyjny

Literatura	<p>1. Literatura podstawowa: Publikacje z historii i teorii sztuk plastycznych ze szczególnym uwzględnieniem rzeźby, a w tym: Władysław Strzemiński, <i>Przedmiot i przestrzeń; Kompozycja przestrzeni. Obliczenia rytmu czasoprzestrzennego</i>; aktualne czasopisma i literatura o sztuce; <i>Rzeźba Polska</i> – rocznik, <i>Orońsko</i> – kwartalnik; <i>Format, Dyskurs</i> – Polska; <i>Sculpture</i> – miesięcznik, USA..</p> <p>2. Literatura uzupełniająca: Publikacje z zakresu teorii sztuki a w szczególności: Umberto Eco, <i>Sztuka</i>, Kostolowski, <i>Sztuka i jej meta...</i></p>
Uwagi	<p>pomoce dydaktyczne:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Narzędzia: Pion, poziomnica, cyrkiel,2. Urządzenia: Rzutnik, komputer (laptop),3. Zbiór ilustracji do wykładów na płytach CD4. Literatura przedmiotu w bibliotece podręcznej:<ol style="list-style-type: none">a) atlas anatomiczny,b) publikacje n.t. rzeźby od starożytności do XX wieku.;c) podręcznik perspektywy odręcznej.5. Kolekcja prac studenckich z lat ubiegłych,6. Zbiory muzealne,7. Zabytki,8. Wystawy czasowe w instytucjach kultury.
Język wykładowy	język wykładowy polski; możliwość komunikowania się w języku angielskim i rosyjskim